

ג. ונכון שישכסה ראשו (ד) בטלית: ג. ויציאתו קטנים שלנו שאנו נוהגים ללבש, אף על פי שאין בהם עטוף (ו) יוצאין בהם ידי חובת ציצית. וטוב להניח אותו על ראשו, רחבו לקומתו, ולהתעטף בו, ונעמד כן (ז) מעטף לפחות כדי הלוח ארבע אמות, (ח) ואחר כך ימשכו מעל ראשו וילבישו: ד. ומחזור שתי (ט) וציציות לפניו ושתיים לאחוריו, כדי שיהא מסוכב במצות: ה. מברך להתעטף (י) וציצית. ואם שנים או שלשה מתעטפים (יא) בטלית (יב) באחת (פרוש, בפעם אחת), כלם מברכים, (יג) ואם רצו, (יד) אחד מברך והאחרים

באר היטב

(ג) ונכון שישכסה. וצריך לכסות ראשו מתחת התפלה עד סופה כדי שיתפלה באימה, עין הרדב"ז חלק א סימן קצו ובדבר שמואל סימן קכג. כתב בפתחת האר"י ז"ל היה מכסה הטלית על התפלין של ראש. ועין סוף סימן כו רע"ל כל פנים לא נכסה לגמרי. בשעת צטיפה חזק כל הארבע ציציות לצד שמואל בעטיפת ישימאליים כדי הלוח ארבע אמות, עין הרדב"ז חלק א סימן תקנא ובחלכות קטנות חלק ב סימן סג וכיד אהרן. ואותן המצותין הטלית המקפץ סביב הצואר על תפיהן לא יצאו ידי חובתן, עין מגן אברהם: (ז) ציציות. נהגו לעשות צטרה מתחית משי לסימן שאותן ציצית שלפניו שיהיו לעולם לפניו, כמו שכתב, קרש שנתן בצפון וכה לעולם בצפון, של"ה. ובכתבי האר"י ז"ל כתב שלא היה האר"י ז"ל מקפיד על זה. ויש נוהגים לשום צד ימין על תפיה שמואל שיהיו מסוכבין, וכן משמע סימן שא סעיף ל, מגן אברהם: (ח) בציצית. בציצית בשני"א תחת הכפ"ת, לבוש, וכן ברחבי שניי קנסת הגדולה ועלת תמיד. והב"ח סימן יד כתב לומר פסתי: (י) באחת. רוצה לומר, כל חדר וחד מתעטף בטלית מיוחד, אלא שפעם אחד נעשה כל העיסות:

שערי תשובה

סימן רע"ו לענין מילה. אף יש להזהר שבעד הטלית בגיד יבדו, ומכין ללבשו דרך אחריו על ראשו ועל גופו בבת אחת, ואחר שלבש בדרך הזה יעלה הקנפות על צוארו ויתעטף בעטיפת ישימאליים כדי הלוח ארבע אמות, וכן מזהים אלפי מעשה מיקור וירושלים, עין שם: ו נכון שישכסה. עין באר היטב. ועין במשאת בגמין סימן מה, עובר דרכים שמתחין הטלית כשהוא מקפל, ומשלשלים סביב צוארם על תפיהם בענין ששקה האחר כשהוא מקפל עם הציצית יורד לפניו מיקור וירושלים, עין שם. וציצית יורד מציצית מציצית ונענעין בהם, ובכחאי גונא לכלי עלמא לאו עטוף הוא, עין שם. וכתב בדבר שמואל סימן קכג, בעטיפת הטלית מציצית שיהיה הטלית על הראש ולא על התפלים לבד, ובמקום שנהגו רוב שאין מכסין ראשם, ומקפידין על המעט שמוכסים ראשם, יש להם לעשות כפי מנהג המקובלים, עין שם. ונראה דהנה, אחר הבקשה בשעה שהיא צטוף בו להתפלה, אבל בשעה שהיא מברך עליה ומתעטף בו מיד, אז בעת ההוא יכסה ראשו בטלית ולא יסמן על השלכת הטלית על תפיה לבד, והנה אין לו להשיג בהנהגת המקובלים, שהוא מנהג בעטות, שלא יצאו ידי חובת ברכה, כמו שכתב בשם המשאת בגמין, וכן כתב גם כן הרדב"ז חלק ב סימן שמב, שאותן שאין מכסין הראש בשעת התפלה עושין שלא כדרך, וכן נהגו, ומהנהג אבותינו תורה היא, עין שם. ובדבר שמואל שם הדגיר מתשובה זו של הרדב"ז, עין שם: ו טלמות. וכתב התשובה חלק ב סימן מ לעולם יש לברך להתעטף בציצית, בין על טלית גדול או קטן, בין דרך צטיפה ובין דרך מלבוש, ויש בכלל מאותם מנהג, והוא הדין שאם רצה לברך ללבש הלכות בגידו, אלא שאין נקר מברכותיו שהוא תלמיד חכם, ואנו מחזיקין לברך להתעטף אף בשלובש דרך מלבוש, עין שם. ועין לקמן סימן קטן ו שיעור מברך עליה להתעטף: ו ציצית. עין באר היטב. ויש מזהים לשום צד ימין על תפיה שמואל כד, ובדב"ז חלק א סימן תקנא כתב, שהנהגו להתעטף בטלית בעטיפת האגבילים, ואחר כך משליכין לצד השמאל, והם כלם בצד שמאל שותם לפניו ושתיים לאחוריו, אינו נכון, ובפרט בשבת, דמחזי כפאבל, אלא ישליך השני קנפות אחד לפניו ואחר לאחוריו מיקור וכן בשמאל, וצטיפה בעצמו על פי הסוד, עין שם: ו באחת. עין באר היטב. ועין לעיל סימן ו סעיף קטן ע"ש לומר הבית בשאר, בשם מהר"ם דלונגאוט על פי דקדוק, ומהר"ם ופוקא

משנה ברורה

ומשלשלים סביב צוארם על תפיהן, (א) אין יוצאין ידי חובת ציצית בזה, ובכחאי גונא לכלי עלמא לאו עטוף הוא: (ב) בטלית. שכסכו זה (ג) מכניע לב האדם ומביאו לידי רצת שמים. ועין פט"ז שדעתו דנכון שלא יסיר הכובע הקטן שעל ראשו בעת התפלה אף שהוא מכסה ראשו בהטלית גם כן. וכתב הב"ח דצריך שיהא הטלית על ראשו מתחת התפלה עד סופה, ועל כל פנים יעמד כן מעטף (ד) לפחות כדי הלוח ארבע אמות. כתוב בבגנות, האר"י ז"ל היה מכסה הטלית על התפלין של ראש. (ה) ועין סוף סימן כו רע"ל כל פנים לא יכסה לגמרי. בשעת צטיפה מכסה ראשו בהטלית עד שציע (ו) עד פיו, ומשלח כל הארבע ציציות (ז) לצד שמאל כדי הלוח ארבע אמות, ואחר כך יסיר הצטיפה עד שהשל ראש יהיה נראה קצת, וב"ל, ויצמיד כל אמת מהציצית על מקומה, וכדאיתא בסעיף ד, וזהו הצטיפה שיוציאין בה לכלי עלמא, ולא כמו שנהגין איהו אנשים שמושכין הטלית על עצמן עד שמגיע הראש לחצי ארך הטלית ומתעטפין בו, דזהו אינו נקרא צטיפה. עין במועד קטן כד ע"א. משמע במקרא שכתור (ח) לא היה מכסה ראשו בטלית אפלו הוא תלמיד חכם: ג. טליתות קטנים. והוא שיש בהם שעור שהקטן כן תשע שנים יתכסה בו ראשו ורחבו, וגדול כן שלש עשרה שנים על כל פנים לא יתכסה לצאת בו באקראי ברחוב, ודבלקמן בסמן טז, עין שם במשנה ברורה: (י) יוצאין בהם. דהאידינא (כ) כל כסות שלנו דרך כסוי הם, ועטוף לא רמיזא באורייתא: (ז) מעטף. כדי לצאת נמי דעת הסוברים דבעינן דוקא עטוף. ונראה דהנהגין שלא לברך כלל על הטלית קטן רק פוסטין אותו בברכה

שער הציצית

ב. מגן אברהם בשם הפ"ח: (א) בית יוסף ותי"ח: (ב) חיי אדם: (ג) מגן אברהם: (ד) בית יוסף לשיטת הסוברים דצריך עטוף: (ה) באר היטב. והמנהג לי שפסתר דברי המגן אברהם בסעיף קטן ד, וצריך עיין: (ו) מגן אברהם: ג. ש"ח: ד. (ז) מגן אברהם: ה. רב אהרונים: (ח) פירי מרגים: (ט) תנ"ך ופירי מרגים והדושי רע"א: (י) חיי אדם: (יט) פשוט תכנסה ודכתי: (כ) המגן אברהם לדעת תורת הדשן ועין בארצות התיים שפסטיק דמדינת יבול להוציא, אף לכתחלה המנהג שיקרן בעצמו, עין שם: